

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 13

Elodáztott választások.

Pécs, 1895. augusztus 13.

(*) Nyár derekán vagyunk, mikor szünetel a nagy politika, hűsölnek a szinfal-tologatók és legfeljebb lágyan zsongó habokban a legközelebbi szcenizálás fölött tépelődnek önmagukban. Mivel pedig a mi jeles premiérünk nem a saját fejével szokott gondolkodni, csakis a mások által feltalált eszmék tetszetőssége, vagy nem tetszetőssége vezet szeszélyeit, hát ez a nyári hűsülés egy ilyen új tetszetős eszmét fogadtatott el jó Bánffy Dezsővel, a mit aztán siet majd kikürtölni szócsovei által.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy ezzel a fontos érdekű nagy dologgal megelőzhetjük a fizetett sajtót, sietünk Bánffy báró legújabb főztét olvasóink elébe adni. Nem kevesebbről van szó ugyanis, mint az általános választásoknak 1897-re való elodázásáról, elejtésével annak az eddigi tervnek, hogy már jövőre, a millenárius esztendőben menjenek végbe az általános választások, a mi esetleg kétségessé tehetné, hogy Bánffy aegise alatt ünnepelhesük ezeréves ittlétünket.

Hiába az erőszakos rendszer, a választói listák meghamisítása, a választói jog elkobzása, nem elég biztosíték még magában egy sikeres választási hadjárat esélyeinek biztosítására; mert a kassza nagyon üres, a miniszteri kerületek egészen kimerítették. A főpapságot pedig az idén, de még jövőre se lehet — a régi uzus szerint — külön megadóztatni, mert hát az az egyházpoltika átkozottul bevágott. Nincs tehát más hátra, mint előbb ennek a kongó kasszának megtöltéséről gondoskodni, a miben vajmi csekély az, a mit az ujonnan kreált főrendekből lehetett kipréselni.

Igy tehát az ünnepségek évében nem lesznek alkotmányos költségek, nem fognak a tisztelt választó polgárok csorda módjára behajtatni, hogy leszavazzanak a kormány jelöltjére, erre, no meg a szükséges erőgyűjtésre, a legnagyobb foku korrupció kifejtésére, egy esztendei haladék adatott.

Az alkotmányosnak csufolt korszak huszonnyolcadik évében éppen ott állunk. mint az elején, sőt a harmincadikban sem lesz az máskép. A magyarországi választások — úgy látszik — az idők végtelenéig nevetséges játék maradnak, melynek csak az elején lehet némiképp mulatni, de a vége annál szomorubb, annál megdöbbentőbb.

Elfacsarodik az ember szíve, ha visszagondol, mily gyalázatoságok mennek végbe Magyarországon a választások ideje alatt. Bizony szomorú formába vedlett át a magyar nép ősi, szép jelleme! A minden jóért és nemeseért buzdulni kész, jószívű nép állig begombolkozó, visszahuzódó, mogorva lett; a szerény, de mégis büszke népből követelő és mégis talpnyaló nép lett. Eddig is volt, a régi jóvilágban is volt mindig a sok jó között ilyen selejtes; csak hogy most más világot élünk már. most a rengeteg elaljasodott közt alig akad egy-két tisztességes.

Hogy pedig a magyar nép ennyire lesüllyedt önértében egész a jellemtagadásig, azt a választások alatt szabadon burjánzó és meggondolatlanul terjesztett korrupció okozza. Ott megtanulta és tanulja folyton-folyvást, mikor alkalom van rá, hogy nem az elv a fő, hanem hogy van-e bor, pálinka, lakoma és lesz-e áldomás? Nem az alkotmányos polgári jog gyakorlása által fölkellett büszke ambíció viszi a népet a választási urna elé, hanem az a tudat, hogy a kocsifuar, melyen a szomszéd faluból a választás székhelyére rándult, busásan meg lesz fizetve.

Igy megy ez az egész vonalon és mondjuk ki himezetlenül, nemcsak a kormánypártnál, de az ellenzék minden árnyalatánál. A kinek nincs kidobni való pénze az alkotmányos költségekre, az jobban teszi, ha fel sem lép jelöltnek. Így aztán olyan igaz hazafi, a ki tisztán a népért él, a ki összes tudását, tevékenységét, lángszavu ékesszólását talán latba tudná vetni az illető helyen, a ki talán megmozgatná az egész országot nagyratörő, ideális eszméivel, — az ilyen nem lehet soha, de soha képviselő, hja, mert nincs pénze.

Néha azonban mégis megtörténik, hogy föl-

ébred a népben az igazságérzete, megdobb benne a lelkiismeret szava, az elfojtott keserűség kitör belőle s egy röpke pillanatban talán szeretné és óhajtaná igazi, hamisítatlan érzelmét, elvét érvényre juttatni, hanem . . . itt jön aztán egy kis kavics darab, melyben okvetetlenül megbotlik.

Ez a kis botlik-kő pedig nem egyéb, mint hogy smucig-e az illető tisztelt képviselő-jelölt ur, vagy pedig gavallér. Mert hát úgy áll a dolog, hogy azt a bizonyos „független“ embert kell megválasztani már csak csupa „becsületből“, az „elv érdekében“ is, meg is tesznek érte minden megtehetőt, de az elv érdekében kiszipolyozzák az utolsó garasát is. Ismerünk ilyen bukott hazafias képviselő-jelölteket, a kik még ma is nyögik a legutolsó választások alkotmányos költségeit.

Azt nagyon jól tudjuk aztán, hogy miképpen folyik ez a szipolyozás. Nemcsak a zászlók, kórkárda, nyomtatványok és több efféle költségeket térítettnek meg a jelölttel, hanem megfizetetik a vezető kortések busás diurnumán kívül saját kocsijuk után a fuvarbért, a hányan rajta ültek külön-külön mindegyiknek; megfizetetik a napi ételmezt, a mit pedig a tarisznyában magukkal hoztak; elhozzák falujokból az egész pereputtyot, koma- és sógorságot, a kik nem is választók s mellé még az asszonynépséget is. Ezek mind a jelölt pénzén duskálódnak a sok jóban, sőt midőn már jól ettenek-ittanak, nem restelkednek szivarokért is megszólítani a „szeretett“ jelöltet, afféle „szómas“ szivarért, a milyent az utak szivnak.

Arról ne is beszéljünk, hogy akadna olyan falusi ember, a ki ezeket ne fogadná el. Nemcsak hogy elfogadja, sőt követeli is. Ha aztán ezek hegyibe a kormánypárti-jelölt akár a saját zsebéből, akár a pártkasszából még vagy egy ötössel vagy tizessel kirukkol, adandó voksáért, úgy akkor ne csodálkozzunk azon, hogy a kormánypárt mindig állandó többségben és hogy uralmon van; midőn azzal a pénzzel veszik meg a népet, a mit ő adóban már régen befizetett.

Mert hát az az ugynevezett rendelkezési-alap az adóból kerül ki, a mit igen sokszor a végre-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Fátyol Trézsi.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Bérczy Károly.

A szállási gabnatáblák tarlóin szórványosan le-
 gelész az uraság birkája. Szedegeti, böngészi a ka-
 lászát, mit imitt-amott elhagyott a ritka fogu gyűjtőge-
 reblye. A juhász meg a kutyám árnyában hűsel.
 Cifrára faragott kampós botjára támaszkodva nézegeti
 a vén Somlyóvár csonka falait.

Akár százfélé is elkódoroghatna a szemével;
 de mikor úgy megszokta már a busuló, roskadozó
 romokat, miken úgy el-elgondolkodik, álmodozik, hogy
 észre se veszi, mikor a birka túlkerül a határdombon.

De arra jó a bundás, hogy rendet tartson a
 nyájban. Mérgesen ugatva iramodik a kolompos elé
 s egykettőre visszafordítja a kövér csibehuron bitan-
 goló jószágot az ugarra, aztán nyelvét kilóggatva
 három lábán vissza-apróz az itató mellé, hol a füles
 szomszédságában elnyújtózva, hevesen dolgozik há-
 tulsó lábával sovány bordái közt. Boszantják a kul-
 lancsok. De a jámbor csacsinak nincs inyére a bun-
 dás illetlen magaviselete. Laposan hunyorgatva mé-
 regeti végig az ásitva vakaródó csahost; de ez rá se
 hederít a szomszédra, azt tartván józan kutyaészszel,
 hogy: ha viskiet, hát vakard meg a helyit.

A juhász nem hallja-látja, hogy mi történik
 körülötte, mellette. Csak a bomladozó várat nézi, mi-
 ről annyi, de annyi mese szól telente a rözse pattogó
 tűzénél . . .

Gondolataiból lassudörgés ébreszti föl. A füs-

tölgő felhők mögül kivillámlik egy egy tűzpántlika,
 mitől a nyáj megijedve, csapatba verődik s hátat
 fordít a búkkaljából hűvösen fujdogáló szeleknek.

A bojtár még egyszer odapislant a sziklacsúcsra,
 aztán kalapkarimáját legyűrve dörmögi:

— Vihar lesz, integet a Trézsi a toronybul.
 Ahun ni, hogy cibálja szép szőke haját a szél! Ni,
 hogy integet a fejrevalójával! Ej-ej a céda, hogy
 még holta után is a szeretője után epekedik, az után
 a csatos cipellős német után! . . . Bizonyosan vihar
 lesz.

Aztán a szürgubát vállára kapva, terebély alá
 kergeti a jószágot; maga pedig behuzódik a kukorica-
 szár-putriba s pipára tömve csendes nyugalommal
 hallgatja a nehéz vízcepek lomha csöpögését.

Nemsokára teljes erejével tör ki a zápor. Sza-
 kad, mintha öntenék. Az égen dörögve villan meg
 a haragos isten szeme s a halványkék fény kísérte-
 ties lángba borítja a somlyai romokat, melyek mere-
 ven tekintve az egekre, csatára hívják a fürgeteg
 duló hatalmát.

A pásztor meghökken. Rácsettenti pipájára a
 kupakot s szeméit a Fátyol Trézsi toronyára, a som-
 lyai várra mereszti. Nézi, lesi a Trézskát, kinek
 szintelen arca valahányszor fölbukkan a csonka to-
 ronyból, mindannyiszor zivatar, dühös orkán veri a
 vidéket . . .

Lehet, hogy igaz, mit az öregek beszélnek fe-
 löle; de az se lehetetlen, hogy mesebeszéd az egész
 história.

A somlyai várnak ma csak romjai vannak már.
 Ezelőtt hatszáz évvel építették, mikor királyi kézen
 volt. Azóta sok gazda uralta. Zsigmond király Garai
 Miklóssal cserélte el; ez a győri pispeknek tes-

tálta. A püspök meg az Ostffyoknak, ezek pedig Ba-
 kacs Tamásnak adták el, ki a várat vitélő erdődi
 Bakóc Péternek hagyta örökbe. Az 1603-ik esztendőben
 Nádasdy Tamás volt a várur Somlyón; 1675-
 ben pedig Liszti János gróf vallotta és irta magát
 Somlyó örökös urának. Ma az Erdődy grófoké a
 nagyszöllősi uradalommal együtt.

Annak idejében hatalmas erőd lehetett, melynek
 alvárában voltak az ősrég tanyája, az ágyuk, a csa-
 takigyók meg a sáncpuskák. A belvárat a várur
 laktá. Az udvar közepén még maig is megvan a há-
 rom öles mély cisterna, — a vízfogó — hol a leg-
 nagyobb szárazság idején is megmarad az esővíz. A
 dobai, meg a nagyszöllősi parasztok gyerekei úgy
 szüretnek idején csapatostul járnak ide s akad köztük
 merész, ki az ágbogos rozoga létrán leereszkedik a
 vízfogó aljába. Mondják, hogy embercsontokat is ta-
 láltak itt valamikor. A harmincas évek egyikén pedig
 valami finom posztóruhás hullára akadtak.

A várfalak közül egy toronyszerű építmény
 válik ki csuccos tetőjével, mely a belvár konyhájá-
 nak a kéménye lehetett. A parasztok csonka torony-
 nak nevezték el, mit nappal is babonás félelemmel
 kerülnek, éjjente meg nincs az a kincs vagy hata-
 lom, mely közel hozná ide a legbátrabbat is.

Hogyne, mikor itt sirdogál, kísért a Fátyol
 Trézsi hazajáró lelke?!

E századnak az elején még nagyon bő szüretnek
 estek a Somlyón. Veszprém, Somogy meg Zalavár-
 megyéből, de még a messzebbi Tuladunánról is
 csak úgy özönlött ide a vigasságra vágyó sok uri
 nemzetség a Terézia-napon kezdődő szüreti lakozá-
 sokra. A trombita harsogott a városoldi svábok ke-
 zében, a hegedű sirdogált a pápai meg a deveceeri

hajtó dobpergése mellett szednek be; és jaj annak a népnek, mely még huszonnyolc év után se képes megérteni, nem képes fölfogni, hogy mily fontosága van szavazatának.

Ily állapotok mellett aztán tökéletesen mindegy, hogy Bánffyék az idén, avagy jövőre végzik alkotmányos komédiáikat. Ők jobban tudják, mit csinálnak; a nemzet pedig csak szegényedik, korrumpálódik, míg végre egyszer csak azon vesszük észre, hogy ki vagyunk játszva és a szó teljes értelmében osztrák alattvalók vagyunk.

Hírek.

Pécs, 1895. augusztus hó 13.

— **(A szatmári püspök Nádason.)** Meszlényi Gyula szatmári püspök a mai nap folyamán is városunkban időzött s csak délután 5 órakor utazott el Nádásra, hogy beteg püspökünket ismét meglátogassa. Kiséretében van Dulánszky Adolf püspöki jószágkormányzó is. A vendég püspök a mai nap folyamán is több látogatást tett, majd Zsinkó István kispripost fényes ebédet rendezett tiszteletére.

— **(Uj állomási főnök.)** A nyugalmabon vonuló Schiebinger állomási főnök helyére az állam vasutak igazgatósága Woleszky Károly barcsi állomásvezetőt nevezte ki a pécsi állomás főnökévé.

— **(A vármegye millennárius festménye)** a főispán szobájában fekvő vázlat szerint egyike lesz a kiállítás legsikerültebb történelmi képeinek nemcsak tárgyánál, hanem a kidolgozás, felfogás és frappans hatásánál fogva. Valóban, jó kezekbe látjuk letéve a festmény sorsát, a fiatal, kezdő művész alkotó genie-je tűnik ki abból, és a látottak után csakis szép jövőt jósolhatunk városunk szülöttének, Horváth Károlynak. A rendes nagyságu vázlat azt a jelenetet tünteti föl, a midőn Perényiné a mohácsi csatában elesett hőseket temetteti. A kép előtere emelkedettebb helyet tüntet föl, mögötte a nagy mohácsi síkság, jobbról a hajnali szürkületben csillogó Duna részlettel. A főcsoportozatot mindjárt az előtérben látjuk ügyes, művészi kézre valló csoportosítással. Szürke lován hanyatt fekvő látjuk ott Tomorynak, a büszke vezérnek hulláját, pánclóján a nyakba vetett arany kereszttel. Előtte áll Perényiné, a mint meglepett mozdulattal és fájdalommal tekintettel szemléli az elesett hadvezért. Környezetében egy öszlő magyar főurat, két jobbágyat és két női alakot látunk korhű viseletben. Egy fiatal vitéz féltéren ereszkedve az elesett Tomory fejről óvatos mozdulattal az aranysisakot emeli le. A főcsoporttól minden irányban a küzdelemben elesett halottak borítják az ügyesen megfestett csatateret, a perspektíva pompásan sikerült itt a fiatal művésznak. A baloldali háttérben a tetemeket összeszedő férfi alakok ügyesen vannak alkalmazva, valamint az a korhű szekér is, a melyre a sebesülteket rakják föl. A kép hangulata általában véve borongós és a ködös hajnali levegő, melyen erőlködve tör át a pirkadó hajnali verőfény.

cigányok vonói alatt, az uri nép hujakolt, evett-ivott; a jobbágy-paraszt meg nyögött a puttony alatt. Alig bírták el a borág gyümölcsét, annyi volt. A fehérszínű szedte, a férfiak meg hordta a tiprókádákba.

Minden hajlék kéménye füstölt ilyenkor. Mindenütt sötérgott a pecsenye a háromágu vasnyáron. Boldog volt, aki ivókompaniát foghatott. Sokszor össze is zörrentek az urak a vendégen. Stájerországból, Bécsből is vetődött ide idegen, hogy torkig lakassék a zsiros, fűszeres magyar komedenciáival meg az erős, zamatos hegylével.

A harmincas évek egyikén a kertai nemes Barcák is hoztak a somlyai szüretre vendéget. Nyulánk, cingár emberke volt, ki nem tudott más nyelven, csak németül. Kezén brilláns gyűrű ragyogott, nyakában meg vastag aranyláncot viselt. Eleinte azt hitték róla, hogy valami német gróf vagy báró. Később aztán kiderült, hogy csak inzellér; földköstölő kétlábu vakondok, kit a nemzetes Barca-familia azért cipelt vala ide a németégből, hogy valamiképp ki-parcellázza a családi latifundiumot a testvérek közt, kik nem győzték az uriszek előtt évek óta folyó repositionális processusnak a végét kívárni.

Szép leányos arca volt a németnek. Szőke haja meg a vállát érte, úgy hogy ha szoknyát ölt, senki se nézi másnak, ha nem uri dámának.

Egy reggel valahogy bebotlott a szállósi malomba. A grófi hirtokhoz tartozott a malom, de nemes Szörcsöky Ádám uram birta árendába. Valamikor a Szörcsökyeknek örök malmuk volt s még lehetné ma is, ha nem öntögettek volna annyit a garatra. Mikor valaki szóba hozta ezt Ádám előtt, a vállas, öles ember ezzel szokta elvágni a beszéd fonálát:

igyekszik kifejezésre juttatni azt a szomorú korszakot, melyre Magyarország a mohácsi csata után ébredt. Öszinte szívvel és tiszta öntudattal gratulálhatunk Horváthnak a minden ízében sikerült vázlatért, mely úgy laikust, mint műértőt egyaránt kielégít és biztos reményt nyújt, hogy a nagy arányú történelmi festmény, mely mint Baranyamegye tulajdona fog a kiállításán szerepelni, egyik legsikerültebb alkotásai közé fog tartozni a jelen művész generációnak.

— **(Rejtélyes lelet.)** A szegzárdi Ferenc közokmányozás az állam majd másfélszáz ezer forint költséggel kibővített, hogy ott bábaképző-intézetet létesítsen, s azonkívül az örültek osztályát is kiterjeszthesse. Erre a célra megvették a kórházzal szomszédos négy házat s ott most az új épület alapozását folytatják. Ásás közben két teljes emberi csontvázat találtak egymás mellett egyik régi ház udvarán. A csontvázak eredetének földelítése végett a hatóság megindította a nyomozást, mert azon a helyen sohasem volt temető s így csakis valami bűntény elkövetése folytán juthattak a lebontott ház udvarába.

— **(Gyilkosság a táncmulatságon.)** Megirtuk annak idején, hogy mult hó 7-én Tolnán nagy mulatságot rendeztek az ács, kőműves és halászlégyegek az „Oroszlán” vendéglőben, mely alkalommal, mint minden vasárnap, úgy ekkor is verekedtek a legények. A verekedésnek szomorú vége lett, mert Guld János úgy szurta halántékán Greif Antal 22 éves ácslegényt, hogy az vértől elborítva rogyott össze és csakhamar meghalt. A verekedésre az szolgált okul, hogy mindenik legény más más táncot parancsolt a zenészeknek. Guld János már úgy is haragosa volt Greifnek s most meg akarta mutatni, hogy ki a legény a csárdában s ki parancsolhat jobban a zenészeknek; midőn látta, hogy Greif sem tágit, előtötte a méreg és bicskáját előrántva, kioltotta ellenfele életét. A csendörök a gyilkost megvasalva éppen akkor szállították Szegzárdra a börtönbe, mikor szerencsétlen áldozatát temették, ki szegény özvegy anyjának kenyérkeresője volt. — A szegzárdi kir. törvényszék Guld Jánost mult szombaton ítélte el 5 évi fegyházra.

— **(Visszaélések ösztöndíjakkal.)** A Nemzeti Iskola című tanügyi lap vezércikkében foglalkozik azokkal a visszaélésekkel, melyeket hatóságok üznek az általuk kezelt ösztöndíj-alapítványokkal. Az alapítók rendelkezései szerint az ösztöndíjakat oly jelesen tanuló szegény ifjaknak kellene juttatni, a kiknek vagyoni állapotuk nem engedi, hogy idejüket egyedül tanulmányaiknak szentelhesék. A „N. I.” konkrét példákkal bizonyítja, hogy míg országgyűlési képviselő, törvényszéki bíró, kir. zálogházi pénztáros s más hasonló helyzetű egyének gyermekei, elégséges, jó, elégtelen bizonyítvány mellett, 100—200—300—600 frtos stipendiumokat élveznek, az alatt az irnok, tanító s ezekhez hasonló szegény emberek gyermekei, a kik a középiskola összes osztályait jeles sikerrel végzik, soha sem juthatnak ösztöndíjhoz, ha még oly melegen ajánlja is őket a tanári kar. Ez az eljárás már tulmegy a protekció rendszer határán is, mert ez valóságos prédává tevése idegen vagyonnak a — pajtási körben, s az elhunyt jötevek akaratanak kijátszása.

— Hogy ne is mentek volna tönkre apámék, hisz' akkortájt volt a nagy szárazság?!

— A mi a gégejüket égette — ingerkedtek az örlősök — itak, idogáltak míg eluszott a malom a torkukon. Ugy la, csak nem kö' szégyenleni az igazságot!

Szörcsöky uram csöppöt se boszankodott az ostoba beszéden. Áldott, jólelkű, nyugodt elméjű embernek ismerte mindenki; pedig ha akarja, négygyel-ötlettel egy maga játszva elbánhatott volna. A mérős zsákok egy kézzel szokta a garatba üríteni.

Egy nagy hibája volt mégis. Szörnyen féltette az oktondi a — feleségét. Ne adj' isten, hogy valaki szemet vessen az asszonyra, ki egy dobai jobbágyának volt a leánya, a szép Fátyol Treszka. Kivánatos, mint a hajnali harmat lepte hamvas szőlőfűrt.

Mikor a fiatal német belépett a malom udvarára, Treszka épp az apró marhának szórta a tiszta szemmel kevert ocsut. Tehette, hisz' dupla finakkal szedi a vámot az ura a paraszt zsákjából. Feje bub-jára piros selyempántlikával volt fölklötte kackiás kontyba a szép szőke haja. Énekelve, hizelegve csalogatta az eleségre a majorságot:

— Tyutyu ne, tyutyu . . . !

Az inzellér egy darabig csak bámulta a csinos fehérszínűt, aztán szólni akart. De mintha meg-némult volna . . . csak egyet köhített.

A molnárné nagyasszony, — mert így titulálták a parasztok, — szinte megrezzent, mikor a köhítés hallatára az idegen felé pillantott. Hirtelen beszaladt a konyh'ajtón, melynek alsó felét a világért se mulasztotta volna el a keresztvassal bereteszelni. A pusztai asszonyok nagyon félnek a farkastul meg az — idegentül.

— **(Esés a cirkuszban.)** Tegnap este a cirkuszban a nyújtón tornászó kis lányok közül az egyik, produkcióját végezve, oly erővel vágódott le a porondra, hogy azonnal elájult. A jelenlevő Dr. Loewy azonnal segítségére sietett a kis lánynak, ki néhány perc múlva eszméletre tért ugyan, de mintatványait nem folytathatta.

— **(Frigyes főherceg és a nemzeti baleset biztosító társaság.)** Frigyes főherceg baleset ellenében 5000 koronára biztosította magát a nemzeti baleset biztosító társaságnál. A nevezett társulat egyik főképviselőjének kérelmére, ki nyugalmazott cs. és kir. őrnagy és ma városunkban is több helyen megmutatta a fenséges uralral kötött szerződés másolatát, egyezett abba bele, hogy nevének varázsát is odakölcsönözze, midőn a nemzeti baleset biztosító társaságot ily módon megtisztelte.

— **(A budapesti állami nőipariskolában)** VIII., Szentkirályi utca 2. sz. a. beiratás a jövő tanévre szeptember hó 1. napjától 4 ik napjáig tart. Az állami nőipariskolák célja és feladata, hogy a női munkák rendszeres gyakorlati tanításával és az ahhoz, továbbá a kisebb női munkázletek vezetéséhez szükséges elméleti szakismeretek tanításával fiatal nőket a női munkák készítésével foglalkozó üzleteknek hasznos segédmunkásként képezzen olyan módon, hogy az ilyen nők közül azok, kik később is önerejükre lesznek utalva, gyakorlati képzettségük tovább fejlesztése, illetve kiegészítése után önálló gyakorlati működésre, női munkázletek vezetésére is képesek legyenek; a család körében foglalkozó nőknek a különböző női munkák készítésében alapos képzést nyújtson. Az állami nőipariskolának ez idő szerint négy szakosztálya van, u. m. a fehérszínű, a fehér, színes és műhímző, végre a felsőruházati és divatáru cikkek készítő osztály. Az intézetbe rendes tanulókat felvétetnek olyan leányok, kik a 14. életévüket betöltötték s legalább az elemi népiskola hat osztályát vagy a polgári iskola második osztályát sikerrel elvégezték. A tandíj az egész évre 30 frt. Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál az igazgatóság.

— **(Kötéltáncos ló)** Hogy mennyire hajlékonyak a lovak az idomításra, bizonyosságra a helybeli Corradini-téle cirkusz Blondinja. Ez a ló egy magasban kifeszített keskeny gerendán olyan mutatványokat végez, hogy az embert bámulatra készíti. A kötéltáncos paripa, mint halljuk, a budapesti híres Wulf cirkuszából való.

— **(A szökőkút vizet kap.)** A napokban már megénekeltek, hogy az alsó sétatéri szökőkút medencéje milyen humánus intézményt pótol eddig városunkban, nevezetesen a hajléktalanok éjjeli menhelyét reprezentálta. Ugy látszik, megszívlelte a városi tanács a dolgot és véget akar vetni ez idyllikus állapotoknak, mert a mai napon az új vízvezeték bevezetése már megtörtént s rövid idő múlva már a közönség is élvezheti a vizet kilövelő szökőkút látványosságát. Elismeréssel kell adóznunk a városi tanács gyors intézkedéseért.

— **(Az utcák népe győzött.)** Hallatlan indolencia kellett ahhoz, hogy a horvát hatóságok titkos pártfogása folytán Eszéken, a hol Szalkay társulatának husz előadásra engedélye volt, most

Az inzellér egy pillanatig gondolkodott, aztán az asszony után sietve, enyelegve, rimánkodva próbálgatta a kilincset:

— Sie mein Täubchen! . . . du Liebe lass mich ein! Nur auf ein Wort lass mich ein! . . .

A molnárné nem értett belőle egy kukkot is. De asszonyi éleslátásával gyanított, sejtett valamit. Annyira meg volt ijedve hogy csak fulladozva ejthette ki:

— Menjen, nem bánom akárki legyen is! Menjen, míg az uram itt nem éri. Siessen . . . nem akarom, hogy miattam bántódása legyen!

A szerelmes német az asszony kikelt arcáról alighanem leolvasta az itt ödöngés szerencsésnek alig várható következményeit, mert megfordulva kiballagott az udvarból. A kaputól nem messze, a gyepek kerítésnél Szörcsöky Ádámmal találkozott, ki alázatos tiszteletudással köszönt neki jónapot.

Egy cserfes örlős-asszony a malom porfogójának ablakából látta a bugyogós urfélélet az udvaron, de különféle okoknál fogva jónak vélte a féltékeny molnárné előtt ezel elő nem hozakodni. Amilyen bolond, még utóbb bajt kerekítene a semmiből.

*

A szép Szörcsöky né egy szóval sem említette az urának a hivatalos vendéget. Minek lovalja föl az amurgy is kele-kóla embert hiába? Talán hamarjában el is feledi, ha az ura elő nem hozakodik vele:

— Találkoztam a Barcák földmérégetőjével. Java embert látok ki belüle. Kár, hogy bugyogót uag kvekkert visel.

— Az ám! . . . felel a hites.

— Mi, hát te is láttad?

— Láttam . . . azaz láthattam volna, ha akarom. Azt mondják, szép ember.

végre mégis, a botrányok után az eszéki városi tanács a magyar színtársulat előadásait betiltotta, Szalkay Lajos igazgató negyventagu társulatával kenyér nélkül és egy krajcár pénz nélkül az eszéki utcákon maradt. A városi tanács minden segélyt megtagad az elhagyatott társulattól, mely ugyancsak ennek a tanácsnak a határozata miatt Eszéken most már semmi esetre se tarthat előadásokat. Politikai gyengeségünkről tesz ez a szomorú tény tanubizonyosságot; mert ilyen bizony nem mehetett volna végbe még a sokat szidott Tisza-regime alatt sem, csakis oly gyászmagyarkából álló kormány alatt, a milyenhez most van — szerencsétlenségünk.

— **(Nagy tüzvéssz.)** Tésényfa község uradalmi pusztáján — mint tudósítónk jelenti — tegnap több buzakazal kigyulladt, miből nagy tűz keletkezett. Az elősiető szomszédos községek tűzoltósága sem volt képes a tüzet lokalizálni és a nagy buzakazalok sorra leégtek. Emberéletben szerencsére nem történt baj, de az okozott kár 18,000 forintot tesz ki, mely összeget az Adria biztosító társaság fogja megtéríteni. A tűz okául magánboszút emlegetnek a legközelebb a hivatalos eljárást is megindítják.

— **(Becsületsértés táviratilag.)** Fritz Mór kereskedő segéd hosszabb ideig időzött városunkban és vele is megesett távozásakor az a mindennapi dolog, hogy néhány forinttal adós maradt egyik helybeli szabónak. Ez utóbbi megtudva, hogy Fritz most Szegeden tartózkodik, beperelte őt 35 forint tartozás erejéig. Mikor Fritz a végzést megkapta, táviratilag küldte meg adósságát, felkérve felperest hogy az eddigi költségeket is viselje, „mivel az ő hamis szöveteit elég jól megfizette és csaló eljárását még sem jelentette fel.“ Miután a főkönyvi mérleg már rendbe van hozva, a megsértett szabó a becsületét ejtett csorbát is meg akarja reperálni, mert Fritz Mór becsületsértésért bepanaszolta. Bár az évek előtt elhasznált ruha már régen kiszűnt, s így a szövet minősége nem szolgálhat corpus delicti gyanánt, Fritzet mégis bajosan fogják elmarasztalni.

— **(Sikkasztó végrehajtó.)** Hubert Zsigmond, a csurgói járásbíró végrehajtója, még a múlt hó végén nyomtalanul eltűnt a dacára országos köröztetésének mai napig sem került elő. Temérdek sikkasztás és hűtlen kezelés terheli lelkét, melyet csak a legutóbbi időkben megtévedt ember nyakrafőre elkövetett. Hir szerint Amerikába vitorlázott.

— **(A ravasz Nikisch.)** Könnyen nevezhet a volt operai karnagy és dirigens. Még mielőtt az operának felmondott volna, már előre biztosította becses személyét s szerződésre lépett a „Gewandhaus“ lipcsei koncert egyesülettel, hol 20,000 márka évi fizetést biztosítottak számára. Továbbá összekötésbe lépett a berlini filharmoniai egyesülettel, hol 10,000 márka tiszteletdíjat köt ki évi tantieme gyanánt. És még mondja valaki, hogy a volt dirigens nem elég életre való!

— **(Hadmentességi díj.)** A kivetési lajstromok, melyekben a hadmentességi díj nagysága van feltüntetve, f. hó 12-20-ig megtekinthetők a városház hivatalos helyiségében és mindenki élhet letelezési jogával. Ez iránt legkésőbb nyolc nap leforgása alatt kell a városi tanácshoz fordulni.

— Mi haszna, ha német? Pokolba a fajával! Ni, majd elfeledem a zsilipeket leereszteni! Vízet gyűjtök, nagyon vékonyan folyik a Bakonyere.

Ahogy a nagyszony magára maradt, kezeit csipőre téve a rámás tükör elé libbent s mosolyogva illegette a lilium-derekeit:

— Ej, hát igazán olyan szép vagyok, hogy még az urak is meglátnak? Talán még el is fogadnak, ha megkínálnám őket édes csókkal, öleléssel?.. No, abban ugyan nem igen vásik miattam a szájuk széle! Hajrá, ne te gyönygyvirágos jókedvem!..

Aznap, — óh asszonyi hiúság, — alig találta a helyét örömeiben. Mindenbe a viszájárul kezdett. Az ételt is leközmasította, a bélest benfelelte a kemencében és kicsibe mult, hogy az ura helyett nem a ragyásképű faragólegény nyakába ugrott.

— Talán kincset találtál Trézsi? — kérde Szöröcsöky uram, kinek föltűnt a hités bolondos jókedve.

— No, hogy neked mindig kincsen jár az eszed, — durcáskodik az asszony, — talán én már nem is köllök?.. Bizony rám is untál?.. Pedig tudom, hogy nagyobb urak, szebb férfiak is szívesen nyujtanak értem a kezüket; te meg mindig csak kincsre áhítasz! Hát én mi vagyok, mi!

— Mindennél drágább jószágom vagy, — enyelgett a tagbaszakadt férfi a huzódózó menyecske derekát elkapva, — kit még az életemnél is többre becsülök.

— Ugy?.. Akkor ne firtasd a kedvem okát, hanem ha én mosolygok, te is neved! Mit, hogy nem tudsz most nevetni? Talán lakat van a szádon? No majd lekasztom róla egy — csókkal. Nesze, nesze te köbül faragott Bálám csacsija, nesze...

(Vége köv.)

— **(Hó augusztusban.)** Liptó-Szent-Miklóson már elseje óta igen kedvezőtlen időjárás van s többször nagy hidegek voltak. E hó 9 én pedig szokatlan látványra ébredtek a város lakosai, mert a környező hegyek tetejét hó borította. Ilyen augusztus már emberemlékezet óta nem volt Liptó-Szent-Miklóson.

— **(A haláljelenetek megtanulása.)** Mrs. Bernard Beere, Duse Eleonora és Sarah Bernhardt angol vetélytársnője erről a következő érdekes dolgokat beszéli el: E jeleneteket egy akrobatától tanultam. Észrevettem, hogy a közönséget leginkább a földre zuhanás gyorsasága szokta meghatni. Közönséges cirkuszi clownt láttam egyszer háttal a földre esni, mereven tartva a fejét és nyakát, bemélyítve hátát, úgy hogy teljes erővel váll-lapockái érték a földet. Az első kísérleteket matracon, majd vastag szőnyegen, végül a csupasz földön végeztem s tiz lecke után a halott merevségével zuhantam a földre. A Corradini cirkusz Dummer Augustjai sem maradnak hátra az angol kollegák mögött, legfeljebb néha tényleg bezúzzák egyik másik csontjukat, így igazolván hivatásukkal nevüket.

— **(Az eszéki magyarok akciója.)** Eszéki tudósítónk jelenti: Az eszéki magyarság f. hó 11-én gyűlést tartott, mely alkalommal társas olvasókör megalapítását határozták el s deputációt menesztettek a főispánhoz, hogy a magyar színi előadások folytatását rendelje el, így szolgáltatván elégtételt a megsértett magyarságnak. Kíváncsian várjuk a főispán elhatározását. Tudósítónk egyúttal megemlíti, hogy három főcinkost, kik a esőcselékkel izgatták és pénzt osztottak ki közöttük, letartóztatták.

— **(A megbélyegzett millennium)** A kereskedelmi miniszterium augusztus hó 1-étől ugynevezett millenniumi postabélyegeket bocsátott ki a külföldre menő levelek számára. Ennek bizonyára nem lehet más értelme, minthogy a külföld előtt a millennium alkalmából meg ezen a módon is akarjuk dokumentálni magyarságunkat. Tekintve ezt a célt, a kiállítás is már a bélyegeknél nem méltó. Nem tudjuk, hogy vajjon hirdette-e a miniszterium pályázatot a magyar művészeknek ez új bélyegtervezetéhez. Annyi bizonyos, hogy a művészek nem tudnak róla. A bélyeg olyan, mint egy miniatűr savanyuvíz-vignetta. Rajta a hétvezér csoportozata mintha egy harmadik normáliskolai tanuló tervrajza szerint készült volna. — De ez még nem baj, elvégre a külföld nem vár a mi postabélyegünkre, hogy onnan tanuljon magyar históriát. — Más itt a baj! Három nyelven van ráírva: I. Millennium Ausstellung; II. Exposition nationale millénaire; III. National millennium exhibition. Ime, ezt találták szükségessének reányomatni Magyar földről nincs azon a bélyegen, a melylyel magyarságunkat akarjuk dokumentálni.

— **(Megvadult lovak)** Tegnap este 11 órakor rémes kiáltások hangzottak az indóház utcában. Egy a pályaudvar felé tartó magánfogat lovai megvadultak s örült gyorsasággal vágattak előre. A kocsin két nő ült, kik jajveszékelve kiabáltak segítségért. Ez nem is maradt el, mert egy arra siető katonatiszt, halálmegvetően erőlyes kezekkel ragadta meg a lovak kantárját s bár vagy 10 lépésre tovább vonszolta a kocsit, vasmarkai győzedelmeskedtek a megvadult állatokon. Mire a hölgyek kiszállottak, hogy megmentőjüknek köszönetüket fejezzék ki, ez az összeverődő néptömeg között nyomtalanul eltűnt. Ehhez nem kell kommentár, a nemes tett önmagát dicséreti csak azt sajnáljuk, hogy a bátor katonatiszt nevét nem tudhattuk meg.

— **(A gazdák tejcarnoka)** ma délután 3 órakor tartotta szervezkedő ülését a megyeház gyűlés termében, melyen a tagok közül mintegy 12-en vettek részt. Elhatározták, hogy az üzemet új tagok felvétele által ki fogják terjeszteni és mindjárt az ülésben jelentkeztek Szeép László (Megyefa), a káptalan nevében Szeifritz István kanonok és Engel Adolf (János). Az újonnan építendő telep tervrajzai bemutatattak és kivételre elfogadtattak.

Az állam által engedélyezett első magyar osztálysorsjáték főügynökségét Anger Gyula Teréz-körut 3. sz. a. legmelegebben ajánljuk. Lásd a hirdetést a mai számban.)

TÁVIRATOK.

— **A posztkiszli regénye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csombor tegnapi ki hallgatása alkalmával megtudván, hogy Supisicsot elfogták, összeroskadva vallott, miként a parancsolat. Beismerte, hogy a lopás elkövetésekor alig tudott megelni; Supisics pedig csavargó nap-számos volt a Dunaparton.

— **Ferdinánd odahaza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinándot tegnap Szófiában a pályaudvaron fogadták nagy pompával, ott voltak a kormány és a szenátus tagjai és több metropolita. Klement metropolita és a diplomáciai testület távol volt.

Ferdinánd három napig marad Szófiában, azután Várnába megy, a hova fia és neje is követik. Ferdinánd utja a határtól a fővárosig valószínű diadalmenet volt. Cáribródban ünnepélyes fogadtatás volt és a többi következő állomásokon a lakosság zajos ovációkban részesítette. Szófiába megérkezve a fejedelem a pályaudvartól zenekar és a testőrezred kísérete mellett vonult a palotába. A fejedelem kocsijában ültek Stoilow és Petkow is. A palota előtt a szófiai helyőrség eléptetett a fejedelem előtt, a mi viharos ovációkra adott alkalmat. A pályaudvarban a szófiai polgármester ülvölz beszédében hangsúlyozta, hogy a fejedelem távolléte alatt oly dolgok történtek Bulgáriában, a melyek a külföldi köröknek alkalmul szolgáltak arra, hogy a fejedelmet, a kormányt és Bulgáriát inzultálják; a fogadtatás azonban, a melyben a lakosság részesíti, bizonyítja, hogy a nép a trón körül tömörül. A fejedelem válaszában szintén célzott a külföldi sajtó támadásaira, és kiemelte a fogadtatás jelentőségét.

— **A brüsszeli interparlamentáris konferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi bizottsági értekezleten Pázmány indítványozta, hogy a konferencia jövő évben Budapesten tartassék. Urechia és Poiariu, valamint Olaszország nevében Rudolfi ellene beszéltek az indítványnak. Utánuk Apponyi Albert gróf nagy hatással az indítvány mellett szólott, a mit Hollandia, Anglia, Németország és Ausztria képviselői is pártoltak. A szavazásban 14 szóval 5 ellenében elfogadták Pázmány indítványát. Erre az oláhok eltávoztak, de a mint hirlik, a plenumban újra kezdik a támadást.

— **Magyar népiskola Eszéken.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar államvasutak igazgatósága az eszéki városi tanácstól ingyen telket kért egy magyar népiskola építéséhez. Az eszéki magyarság körében nagy az öröm.

Közgazdaság.

Hasai műtrágyázás.

(R. M.) IV. Vannak növények, melyeknek bár humuszra van szükségük életfentartásukhoz, de az elfogyasztott mennyiséget nem pótolják, vannak viszont olyanok, melyek ellenkezőleg gazdagítják a humuszban szegény talajt; a racionális kultúra az, mely az utóbbiakat felhasználja, hogy az előbbieket ellássa velök.

A káli trágyának a mi gazdáink a legtöbb esetben nagy fontosságot tulajdonítanak, holott a műtrágyával elérhető eredmények észszerű következménye, hogy a foszfát használata mellett, főképp meszes és homokos, tehát káli szegény talajoknál a speciális trágyát is alkalmazzuk, mert hiánya jelentékeny csökkenést hozhat létre az évi termésben. A káli trágyával könnyen becsaphatják gazdáinkat. A klórtartalmu kálitrágya, melyet olcsó ára miatt vesznek, a vegetációideje alatt által mas is lehet és azért itt is bebizonyul, hogy olcsó husnak hig a leve. Több szavavihető gazda állítása szerint azonban, ez olcsóbb kálitrágya ös skor elhíntve nem árt a takarmány-féléknek s így célszerűnek bizonyult. Ez állítással a kémiai magyarázat is összevág, tehát ez esetekben nincs reá okunk, hogy a kelletténél több pénzt adjunk ki.

A magnézium sók legtöbb talajunkban feleslegesek, de az újabb időkben sűrűn használgatják, mert némely keverékekben hatásosnak bizonyultak. Általánosságban, ha ismerjük a talaj betegségét, legjobb a szükséges alkotórészeket kompakt keverékben adni, mivel így teljesebb a hatás. A föld beisejében végbemenő kémiai processzusok egyidejű s együtettü fellépése megóvja talajunkat a speciális trágya spontán ígató hatásának több káros következményétől. Csak a hatványos név szabadalmazott keverékektől óvakodjunk, mert ezek a legtöbb esetben a modern szélhámosság találmányai, melyeknek okatlan felhalmozása által csak a talaj indifferens alkotórészeinek gyarapodását fizettük meg jó drágán.

Mielőtt tehát gazdáink a műtrágyában utazó vigéccel komolyan szóba állnának, első sorban a cég szoliditását és teljes megbízhatóságát szerezzék meg információkat, nehogy válságos helyzetüket még a kartékony anyagokért kiadott pénzvesztéssel is súlyosbítsák.

Miután költségmegtakarítás szempontjából sok gazda a beküldött műtrágyát a ható alkatrészek állítólagos mennyiségére vonatkozólag még csak kontrolnak sem veti alá, a visszaélések mind nagyobb arányokat öltenek. Az ismert nevű garantiáló gyárak legalább e tekintetben megnyugtathatják gazdáinkat és néha a felülvizsgálatot is feleslegessé teszik. Annyi mindenféle esélynek van alávetve a műtrágya hatása, hogy legalább létjogosultságának e legprimitívebb kelleke biztosítva legyen és szélhámosok üzemei még azon racionális gazdákat is el ne tereljék használatától, kik már régen belátták a műtrágya használatának szűkeges voltát és nem tagadják az ásványos trágya jövőjét. Csak jövőjét, mert sajnos, nálunk oly kedvezőtlenül alakulnak a viszonyok, hogy az alacsony gabonárak mellett nem fizeti ki magát az idegen alkatrészek alakjában bevitt tőke megkockáztatása, miután a termés fokozódás progresszív voltánál fogva nem ellensúlyozhatja az árak hirtelen csökkenését. A talaj spontán kimerítése által létrehozott aránytalan természaporodás pedig, melyet hangzatos reklámok magasztalnak, nem lehet gazdáink boldogulásának alapja. A hazai gyárak által preparált anyag legnagyobb része a külföldre vándorol, a statisztika szerint kimutatott jelentékeny csont-kivitelünk pedig számadatokkal igazolja, hogy mily keveset tesz a dilettans földművelésügyi miniszter e téren és ezt nem is lehet tőle rossz néven venni, mert fogalma sincs a földművelés technikai igényeiről, a gazdák jogos panaszai és válságos helyzete ellenében pedig érzéketlen.

Röviden szólok a mi természetes talajjavító trágyáinkról. A földtani intézet számára végzett és külön miniszteri rendelet alapján díjazott talajelemzéseimből is azon meggyőződésre jutottam, hogy a gazda maga is igen gyakran elkészítheti a talajában gyengén képviselt alkatrészek összességét, vagy igen olcsón, 30-40 krajcárjával beszeresheti, a kereskedelmi műtrágyával tartalomra ugyan nem versenyző, de a talaj igényeit teljesen kielégítő pótló alkatrészeket.

Mikép eszközölheti ezt és a műtrágyázás terén mik a legújabb észleletek, erről a jövő számban emlékszem meg.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródról	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1806. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkevezérről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. - p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	fél 1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkevoze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Augusztus 13-án. —

Buza kézáru	6.90	Magy. nyeresémsorsj.	158. —
„ tavaszra	7.03	Tiszaszabályozási kölcs.	146.25
„ őzre	6.63	Oszt. papírjárdék	100.50
Rozs	5.50	„ arany	123.50
Árpa	6.20	„ korona	101. —
Kukoricza	6.05	1864-iki sorsjegy	195.50
Zab	6.20	Magy. vörös ker. sorsj.	10.50
Káp. repce	8.25	Oszt. papír	18.20
Magy. aranyjárdék	123.25	Olasz	12.50
„ koronajárdék	99.50	Bazilika-sorsjegy	7.50
Regálé-köttvény	101. —	Jószív-sorsjegy	2.90

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felülvizsgáló
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR *) Scitovszky-tér 6-ik sz. a. öt szobából és nagy teremből álló emeleti lakás

kerttel és négy lóra való istállóval november 1 re bérbeadó.

Bővebbet Kossuth Lajos-utca 7 szám.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett s felejtetetlen jó nőm

Gundy Györgyné

szül. Domján Mari

f. augusztus hó 12-én végbement temetésén megjelenésük, koszorúk küldése s egyéb részvétüknek nyilvánítása által mély fájdalomunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálas köszönetünket.

Pécsett, 1895. augusztus hó 13-án.

Gundy György
és családja.

Hirdetések.

Szőlő eladás!

A városhoz nem messze nyári idényben lakásnak is igen alkalmas a Bális aljában a Förster-féle szőlőnek átellenében levő **Lill János féle szőlő** 1893. évi augusztus 16-án délelőtti 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében nyilvános árverésen eladni fog.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

A társulat csak rövid ideig fog Pécsett tartózkodni.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinból.

Pécsett felállítva a buza-téren.

Ma szerdán, 1895. augusztus 14-én

NAGY DISZELŐADÁS

ingyen ajándék-kisorsolással.

Corradini igazgató ur egy nagy ARANY REMONTOIR ÓRÁT láncsal együtt mint emlékjándék kisorsolását tűzte ki.

Minden látogató egy sorsjegyet ingyen kap.

A ki egy arany remontoir órát láncsal ingyen nyerni akar, jöjjön ma este a circusba.

A műsorból különösen kiemelendők:

ELLA

lipuzanai telivér kanca, elővezeti és idomitja Corradini igazgató.

Ujdonság! Itt először! Ujdonság!
Bambusz japán légtornász-művészet
előadja Sári Pista.

Pas de Deux

két nyeregtelen egymás mellett futó lovon, előadja Mr. Gautier az angol epsom Jockey- király és Miss Loyal a világ leghíresebb Travaille sansselle.

BLONDIN

szabadon a magas iskolában elővezetve.

L. Gautier

az angol epsom-Jockey király második fellépte.

Záradékul mulattató jelenet,

több férfi és nő által.

Helyárok: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr. — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák örmeztől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

ANGER GYULA

Budapest, VI., Teréz-körut 3. sz.

Az államtól engedélyezett

első magyar sorsjáték vezér-főügynöksége.

A budapesti ezredéves kiállítás alkalmával 100,000 sorsjegy 31,499 két osztályban beosztott nyeresémmel és egy jutalommal.

Legnagyobb nyeresemény
a legkedvezőbb esetben **1.000,000 korona.**

I. osztály.
Egy sorsjegy ára 40 korona.

I. osztályú nyeresemények.
Huzás 1895. október 16-19 ig.

II. osztály.
Egy sorsjegy ára 40 korona.

II. osztályú nyeresemények.
Huzás 1895. december 6-14-ig.

nyeresemény	korona	korona
1	80000	80000
1	60000	60000
1	40000	40000
1	30000	30000
1	20000	20000
1	15000	15000
1	10000	10000
2	8000	16000
8	4000	32000
10	2000	20000
13	1000	13000
100	400	40000
860	200	172000
9000	80	720000
10000	nyerem. össze.	1268000

E sorsolás sorsjegyei ajánlatnak és szétküldetnek a következő hivatalos árak mellett

Mindkét osztályhoz $\frac{1}{10}$ sorsj. 20 frt, $\frac{1}{10}$ sorsj. 2 frt, $\frac{1}{20}$ sorsj. 1 frt.

$\frac{1}{10}$ sorsj. 40 " $\frac{1}{10}$ " 4 " $\frac{1}{20}$ " 2 "

Minden bel- vagy külföldről érkező megrendelés pontosan eszközöltetik.

Rendeléseknél pontos cím adatok kéretnek. Befizetések postautalvány útján.

Huzáslistromok és postadíj 40 kr. mindkét osztályért.

Anger Gyula,

Budapest, Teréz-körut 3. sz.